

Čís. 14554.

Zemедelcom v smyle § 9 zák. č. 33/1934 Sb. z. a n. je tiež, kto so svolením Štátneho pozemkového úradu skutočne hospodári na zabranej pôde a tým sa vyživuje, a to až do skutočného vypratania.

(Rozh. z 20. IX. 1935, R III 459/35.)

Proti exekútom, ktorí hospodária na zabranej pôde, žiadal Štátny pozemkový úrad exekučné vypratanie statku, ale bol im povolený odklad. Na žiadosť exekventa k vydobytiu jeho peňažitej pohľadávky prvý súd povolil exekúciu zabavením pohľadávok exekútov. Rekurzný súd zmenil usnesenie prvého súdu a žiadosť o povolenie exekúcie na pohľadávky zamietol. Dôvody: Pohľadávka vymáhajúcej strany pochádza z doby pred 9. májom 1933, tedy je tak zvanou starou dlžbou a pohľadávky exekútov v exekučnej žiadosti pod a)—c) uvedené pochádzajú z predaju hospodárskych predmetov z ich hospodárskeho podniku; Štátny pozemkový úrad žiadal za odklad exekučného vypratania hospodárskeho dvora, stanoveného na deň 24. apríla 1935, a podľa usnesenia okresného súdu č. E 2986/34-17 bude nový termín stanovený, až sa Št. P. Ú. prihlási, čo sa ale doteraz nestalo. Exekúti sú tedy aj dnes v držbe statku, sú tedy statkári, a môžu v smysle § 9 zák. č. 33/1934 a vl. nar. č. 259/1934 Sb. z. a n. všetkých výhod použiť, ktoré sú v týchto zákonných predpisoch stanovené.

V smysle § 4 zák. č. 33/1934 Sb. z. a n. exekúciu viesť na tieto pohľadavky nie je dovolené.

Z týchto dôvodov bolo treba usnesenie prvostupňového súdu zmeniť. Najvyšší súd rekurzu nevyhovel. Dôvody:

Rekurzný súd z obsahu spisov č. E 2986/34 okresného súdu v M. správne zistil, že Štátny pozemkový úrad pred povolením exekúcie č. Cs XIX. 399/32-4 síce žiadal o exekučné vypratanie nehnuteľností obhospodarovaných Milošom R. a jeho manželkou, že však sám požiadal o odklad tohoto už povoleného exekučného vypratania do doby, až sa Štátny pozemkový úrad znova prihlási.

Keďže je nesporné, že povinná strana sa výlučne vyživuje hospodarením na zemedelských pozemkoch a drží ešte tieto zo záboru pochádzajúce pozemky so súhlasom Štátneho pozemkového úradu v skutočnom užívaní, správne považoval rekurzný súd povinnú stranu za zemedelca podľa § 9. zákona č. 33/1934 Sb. z. a n.

Pri nespornej povahe pohľadávok, ktorých zabavenie bolo žiadané a so zreteľom na čas vzniku vymáhanej pohľadávky zaujal rekurzný súd správne stanovisko, že pre tieto pohľadavky za účinnosti zákona č. 33/1934 Sb. z. a n. a vládneho nariadenia č. 259/1934 Sb. z. a n. nemôže byť vedená exekúcia.

Čís. 14557.

Súd nemôže vydať v exekučnom pokračovaní platebnú záповeď proti poddlžníkovi, ktorého o p a t r o v n í k býva v cudzozemsku, hoci